

[Else-Merete Ross.]

25 år. Jeg synes ikke, jeg kan få disse to ting til at rime sammen, og mener derfor, at vi i udvalget må drøfte, hvad der taler for, og hvad der taler imod at bibeholde den gældende bestemmelse.

Anmodning om sterilisation skal fremsendes af den, på hvem indgrebet skal foretages. Det lyder klart og ligetil i første stykke af § 6. Men det følgende stykke kan jeg ikke gennemskue. Vil det sige, at en åndssvag under visse omstændigheder kan steriliseres efter anmodning fra en særligt beskikket værge? Da sterilisation af åndssvage blev stærkt fremdraget i debatten i 1967, vil jeg gerne i udvalget — eller eventuelt allerede her — have oplyst, om formuleringen af lovforslagets §§ 6 og 7 giver dem bedre beskyttelse end gældende lov.

I bemærkningerne er refereret udtalelser fra retslægerrådet, ankenævnet, mødrehjælpsinstitutionerne, sundhedsstyrelsen og Foreningen for Familieplanlægning. Jeg håber, udvalget kan få mere fyldige redegørelser fra disse 5 instanser, dels fordi de ikke er enige, dels fordi de i referatet her lægger vægt på forskellige sider af spørgsmålet om ret til sterilisation. Det er muligt, at disse redegørelser kan bevirke, at det radikale venstre vil ønske visse ændringer foretaget i lovforslaget.

Det radikale venstre kan give sin tilslutning til lovforslagets idé og er parat til velvillig behandling i udvalget.

Ruth Olsen: Jeg synes, det er et godt forslag, der her er kommet. De nuværende svangerskabsforebyggende midler lider jo alle af en eller anden skavank, enten er de ikke sikre nok, eller også har de højst uheldige bivirkninger for mange. Sterilisation er 100 pct. sikker og har ingen eller så godt som ingen bivirkninger, og desuden har den den store fordel, at det er en metode, der er lige så velegnet for kvinder som for mænd — eller for mænd som for kvinder, må man hellere sige.

Hos manden er sterilisationen kun et lille

indgreb, så jeg må formode, at dette lovfor-
slags vedtagelse vil betyde, at mændene i
langt højere grad end hidtil påtager sig an-
svaret for at undgå de uønskede svangerska-
ber. (*Munterhed*). Nå, så optimistisk er jeg
nu ikke alligevel, men man har jo altid lov
at håbe. Når mulighederne for at geneta-
blere forplantningsevnen ved eventuel fortry-
delse bliver lidt større — det må man jo
regne med den bliver efterhånden — så vil
sterilisation som forebyggende middel vel
også blive mere populært.

I hvert fald er de nuværende midler slet
ikke tilfredsstillende. P-pillerne har for man-
ge, mange kvinder såvel fysiske som psyki-
ske bivirkninger, og vi ved ikke ret meget
om, hvad det betyder på lang sigt, når en
kvinde konstant i årevis med p-piller har
forstyrret sin normale hormonbalance og
kunstigt er blevet presset ind i en menses-
cyklus, som hun måske ellers ikke havde.
Det er så fin en mekanisme, og man ved
egentlig så lidt om den, så personlig er jeg
meget skeptisk over for p-pillerne. Desuden
kan udgiften hertil godt belaste et måske i
forvejen stramt budget, men der er måske
mulighed for i forbindelse med abortforsla-
get at få en ordning, der gør alle præventi-
onsmidler gratis. Pillemisbrug her behøver
vi i hvert fald ikke at frygte.

Nu får vi forhåbentlig snart sterilisation
ind i rækken af de forskellige tilbud om
svangerskabsforebyggende midler, og det er
jo som med fri abort blot et tilbud, som de,
der modstandere heraf, blot kan undlade at
benytte sig af. Det er kun rimeligt, at vi får
mulighed for selv at afgøre, hvornår vi sy-
nes forplantningsfunktionen har gjort sin
gavn og godt kan ophøre, og rimeligt at vi
får den personlige frihed til selv at kunne
bestemme over vore egne kønsorganer.

Om grænsen skal være 25 år, kan selvføl-
gelig diskuteres, men det er måske nok så
betryggende, at det offentlige — lovgiverne
— stadig bevogter og beskytter de lidt
yngre årgange mod uovervejede overgreb på
forplantningsevnen.

Jeg håber, vi når at få både det forelig-